

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 25. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Mandag den 12. marts 2012
Tidspunkt: Kl. 09.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Pia Adelsteen (DF) fungerende formand, Sofie Carsten Nielsen (RV), Jesper Petersen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Lykke Friis (V) og Lene Espersen (KF)

Desuden deltog: Økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager og handels- og investeringsminister Pia Olsen Dyhr

Pia Adelsteen fungerede som formand under dagsordenens punkt 2-3

FO **Punkt 1. Rådsmøde nr. 3153 (økonomi og finans) den 13. marts 2012**

Dagsordenspunkt 1 hører under Skatteministeriets og Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 2, 3, 4, 5 samt 8 og 9 hører under Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 6 og 7 hører under Erhvervs- og Vækstministeriets og Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af økonomi- og indenrigsministeren.

Økonomi- og indenrigsministeren: Der er to punkter på dagsordenen, hvor der er forhandlingsoplæg: Dagsordenspunkt 6 om revision af forordning om kreditvurderingsbureauer – også kaldet CRAIII – og dagsordenspunkt 7 om revision af transparensdirektivet. Resten af sagerne på dagsordenen forelægges til orientering. Jeg har ikke nogen bemærkninger til opfølgningen på Det Europæiske Råd og sagen om makrofinansiel assistance til Kirgisistan.

Sagen om rentebeskatning, som vi har drøftet tidligere i denne kreds, er taget af dagsordenen, da sagen ikke er moden til behandling endnu.

1. Kommissionens forslag vedr. en afgift på finansielle transaktioner (FTT)

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2011) 0594

Rådsmøde 3153 – bilag 2 (supplerende samlenotat side 2)

KOM (2011) 0594 – bilag 2 (Opdateret grund- og nærhedsnotat af 11/11-11)

KOM (2011) 0594 – svar på spørgsmål 1

KOM (2011) 0594 – svar på spørgsmål 2

EU-note (11) - E 20 (notat af 25/1-12 fra den økonomiske konsulent)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 211 (side 160, senest behandlet i EUU 4/11-11)

Økonomi- og indenrigsministeren: Forslaget om en afgift på finansielle transaktioner er en sag, vi har drøftet før.

Kommissionens forslag om en afgift på finansielle transaktioner i EU medfører, at der skal pålægges en afgift på finansielle transaktioner foretaget af finansielle institutioner, der er etableret i EU. Det danske formandskab har gennemført en lang række tekniske forhandlinger om sagen, der ikke er afsluttet endnu. På opfordring har vi besluttet at tage sagen op i Økofin nu til en drøftelse. Sagen skal drøftes på det kommende møde med henblik på at give input til det kommende arbejde.

Drøftelsen vil sandsynligvis vise samme brogede billede, som der tidligere har været. Altså en meget vanskelig forhandlingssituation. Nogle lande støtter en skat på finansielle transaktioner i EU – eller i en gruppe af europæiske lande. Andre lande støtter en skat på finansielle transaktioner i EU, hvis det er led i en global løsning. Andre lande igen er skeptiske eller direkte imod en skat på finansielle transaktioner, også som led i en global løsning.

Vi forventer at skulle drøfte sagen igen på et af de sidste rådsmøder under dansk formandskab, dvs. i maj eller i juni. Da der ikke er udsigt til enighed om Kommissionens forslag om en skat på finansielle transaktioner i EU, skal vi muligvis på et tidspunkt skulle drøfte kompromisforslag. Det forudsætter selvfølgelig, at der er enighed om, hvad det for et formål, der skal opfyldes. Det er ikke entydigt, at alle lande har samme formålsønske.

Regeringens holdning tror jeg er velkendt. Den er også uændret, siden vi sidst drøftede den. Den er i al sin gribende enkelhed, at Kommissionens forslag medfører en række udfordringer, herunder risici for fald i økonomisk aktivitet samt udflytning af finansiell aktivitet til lande uden for EU. Regeringen finder på den baggrund, at forslaget ikke er hensigtsmæssigt.

Lene Espersen fastslog, at Det Konservative Folkeparti mener, det er en uheldig idé med en finansiel transaktionsskat, der fører arbejdspladser ud af Europa. Med de tre helt forskellige indstillinger, som økonomi- og indenrigsministeren havde redegjort for at der råder i EU-landene, bliver det nok svært at finde et kompromis. Hun havde set, at økonomi- og indenrigsministeren havde sagt, at noget af det, man kunne spille ind i forhandlingerne, var, at man i stedet for en skat på finansielle transaktioner kunne indføre en skat på aktivitetsniveauet, som vi kender det fra lønsumsafgiften i Danmark.

Lykke Friis henviste til, at man i Der Spiegel havde kunnet læse, at "der kommer en stor løsning til sommer". Forholdet er det, at den tyske regering skal have 2/3 flertal, og så skal man have de grønne og SPD med, og de vil have turbo på den finansielle transaktionsskat, hvis de skal godkende finanspagten. Derfor ville hun høre, hvad økonomi- og indenrigsministeren mente om den nye forhandlingsposition fra tysk side.

I sidste uge kunne man læse, at Kommissionen nu har opgivet at komme med nye tal og nye analyser af, hvad en finansiel transaktionsskat vil have af konsekvenser for vækst og beskæftigelse.

Nikolaj Villumsen mente, en skat på finansielle transaktioner er vigtig for at sikre os mod fremtidige kriser og for at få betalt regningen for den krise, vi har. Når regeringen ikke er glad for det forslag, der ligger, hvad vil regeringen så gøre for at forbedre forslaget?

Økonomi- og indenrigsministeren bekræftede over for Lene Espersen, at man som et alternativ til en finansiel transaktionsskat kan nævne skat på finansielle aktiviteter, som vi har det herhjemme, hvor vi har en lønsumsafgift, som bl.a. motiveres med, at der ikke er moms på finansielle aktiviteter. Man må imidlertid ikke være blind for, at den finansielle transaktionsskat har en meget stor symbolsk værdi. Det er svært at indgå kompromiser, når der er tale om et symbol. Nu er der også kommet en stor indenrigspolitisk debat om det i Tyskland. Under den kommende drøftelse vil regeringen stille spørgsmålet, hvorfor man vil have en øget beskatning af den finansielle sektor. Man kan spørge sig selv, om hævn er et godt politisk motiv. Hvis man får dette spørgsmål afklaret, vil det være meget nemmere for formandskabet at vurdere, om der er mulighed for et kompromis. Økonomi- og indenrigsministeren regnede med, at mødet dagen efter i Rådet kun ville være en mellemstation på vejen, idet man simpelt hen ikke er langt nok med hensyn til det tekniske. Det er en sag, som fylder meget indenrigspolitisk, både i Frankrig og i Tyskland og også herhjemme.

Økonomi- og indenrigsministeren sagde i svaret til Lykke Friis, at hun havde fulgt med i Kommissionens overvejelser om at udarbejde nye tal eller vurderinger af forslaget, men vi har altså ikke fået nogle nye tal endnu, og vi kan faktisk ikke sige, om der kommer nogen.

Lykke Friis mente, at så længe der ikke var kommet nye tal fra Kommissionen, måtte man basere sig på de gamle tal, som tegnede et meget dystert billede.

Økonomi- og indenrigsministeren bekræftede over for Lykke Friis, at så længe der ikke var kommet nye tal fra Kommissionen, måtte vi holde os til dem, vi har.

2. Europæisk semester: Proceduren for makroøkonomiske ubalancer – scoreboard-rapport

– *Udveksling af synspunkter og rådskonklusioner*

KOM (2012) 0068

Rådsmøde 3153 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2010) 0527 – bilag 2 (notat af 1/4-11 om indikatorer og scoreboard om overvågningen af makroøkonomiske ubalancer)

KOM (2011) 0615 – svar på spørgsmål 3

Udvalgsmødereferat:

Senest behandlet i EUU 10/2-12, referat foreligger endnu ikke
EUU alm. del (11) – bilag 10 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde økofin 4/10-11)

Rådsmøde 3115 – bilag 3 (redegørelse vedr. rådsmøde økofin 4/10-11)

Økonomi- og indenrigsministeren: Dette punkt drejer sig om en rapport om proceduren for makroøkonomiske ubalancer. Det var den rapport, som jeg kort nævnte sidst, hvor jeg blev spurgt: "Hvordan kan I konkludere på en rapport, der ikke er fremkommet endnu?" Det kunne vi så heldigvis heller ikke. Vi gjorde os den ulejlighed at læse rapporten, før vi på dette møde kan mene noget om den. Man har sat en række forskellige målestokke op, og så bliver landene testet i forhold til dem.

Den 14. februar offentliggjorde Kommissionen sin første rapport. Kommissionen gennemgår alle EU-lande – bortset fra de fire lande som har et program. Deres udfordringer ligger i en helt særlig kategori. Disse indikatorer eller målestokke skal vise, om der er noget på vej. Altså er der en indikation på, at dette kan udvikle sig til noget, som kræver en egentlig indsats i det enkelte land.

Rapporten udpeger 12 konkrete lande til en dyberegående analyse. Heriblandt Danmark. Der er ret store forskelle på, hvad rapporten peger på. I har sikkert set i tabellen, at det er helt forskelligt, hvad der præger de 12 lande. Men hvis man ser på tværs, kan man sige, at udfordringerne nok især viser sig i forhold til høj gæld-sætning for økonomien som helhed, både offentlig og privat gæld, svækket konkurrenceevneudvikling i form af faldende eksportmarkedsandele, store vedvarende betalingsbalanceunderskud, høj lønudvikling i sammenhæng med lav produktivtetsvækst. Desuden kan udviklingen på aktivmarkederne være et problem. Med aktivmarkederne tænker man vist nok især på boligmarkedet.

Angående Danmark peger Kommissionen overordnet på udfordringerne i forhold til den svækkede konkurrenceevne og den høje danske bruttogæld. De siger vedrørende konkurrenceevneudviklingen, at den nominelle udvikling af lønningerne har været meget høj i en periode, hvor udviklingen i produktiviteten var meget lav. Det medfører tab af eksportmarkedsandele. En ting er, at man får en fantastisk lønudvikling. Det er sådan set problemløst, hvis produktiviteten følger med, for så

er man lige vidt eller i hvert fald lige så godt stillet. Problemet er bare, når det ikke er tilfældet. Så kan man se det på eksportmarkederne.

I forhold til den private gæld peger Kommissionen på det høje niveau for den private sektors bruttogæld. Det er også højt. 250 pct. af BNP er et stort tal, det må man sige, uanset hvordan man vender og drejer det. Det skyldes især de private husholdningers bruttogæld. Der er bare det ved det, at bruttogæld modsvares af aktiver. Både i de huse, som folk har købt for deres gæld, men faktisk også aktiver i form af meget høje pensionsopsparinger. Det gør, at Danmark i forhold til mange andre europæiske lande er i en meget positiv situation, fordi der i meget vid udstrækning er taget hånd om pensionsdelen.

Kommissionen præsenterede kort sin rapport på Økofin den 21. februar. Den har så været i arbejdsgrupper. Vi skal have en substansdrøftelse af rapporten og vedtage rådskonklusioner som basis for Kommissionens videre arbejde.

Det foreliggende udkast til rådskonklusioner understreger bl.a.:

1. Behovet for fuldt, effektivt og hurtigt at virkeliggøre det nye samarbejde om at håndtere makroøkonomiske ubalancer.
2. Støtte til Kommissionens udtrykte vilje til at gennemføre dybdegående analyser for at afdække karakteren. Altså se på: "Hvad er det egentlig nedeunder?" Lige så snart man skraber i overfladen af den høje danske bruttogæld, finder man aktiver både i form af huse og i form af pensionsopsparing. Det er interessant at gå videre med det, hvilket vi også selv er i gang med. Man må gå videre med analyserne for at finde ud af "Ja men er det en reel risiko, der ligger under denne indikator?"
3. At Kommissionens dybdegående analyser – udover indikatorerne – bør se på den seneste udvikling og de konkrete særlige forhold i de pågældende lande. Det er meget karakteristisk for denne proces, at fordi de europæiske lande er så forskellige, som de er, så bliver disse forskelle også respekteret og gjort til en del af det, man ser på.
4. At landene – uden at dette skal foregribe resultatet af Kommissionens analyser – allerede i deres kommende stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer forholder sig til de problemstillinger, som er rejst. Det vil ikke være svært for os, for lyset er kastet på noget, vi vidste i forvejen. Man må begynde at tænke: "Gad vide, hvad dette egentlig betyder for os?"

Økofin skal senere under det danske formandskab tage stilling til den videre håndtering af de lande, der analyseres nærmere. Lande, som på baggrund af de videregående analyser vurderes at have væsentlige ubalancer, kan få anbefalinger eller henstillinger om at gennemføre tiltag for at korrigere ubalancerne.

Regeringen støtter og lægger vægt på en troværdig og sammenhængende virkeliggørelse af den nye proces, som jo handler om at forebygge. Ideen med det er at sige: Hvis vi kan få en tidlig indikation på, at noget er galt, så er det nemmere og hurtigere at rette op, end hvis det når at tippe helt ud over kanten. Problemet

er, at hvis det når at tippe helt ud over kanten, så får naboerne også konsekvenser at mærke.

Vi er som sagt enige i udkastet til rådskonklusioner og er også helt indforstået med en nærmere analyse af Danmarks udfordringer. Vi er enige i konkurrenceevneudfordringen. Som vi vist også har talt om før i dette forum, er det vores ambition at styrkekonkurrenceevnen, bl.a. gennem højere produktivitet. Den høje danske bruttogæld har – som sagt allerede – sit modsvar i aktiver i form af boliger, finansiell opsparing og pensionsordninger. De danske husholdningers nettoformue er fortsat højere end det historiske gennemsnit. Jeg tror, bundlinjen er, at danske husholdninger ser ret velkonsoliderede ud under ét. I øvrigt er vi i færd med at lave vores egen analyse af husholdningernes formueforhold. En ting er, hvordan tingene ser ud under et. Det kan sagtens være, at det, når man går i dybden, viser sig, at der er nogle, som har særlige udfordringer.

Pia Adelsteen var som bekendt ikke begejstret for det europæiske semester, men nu har vi det jo, og det har resulteret i, at vi har fået et par henstillinger vedrørende konkurrenceevne og privat gæld. Hun spurgte – lidt provokerende, indrømmede hun – om det ikke var spild af embedsmændenes tid i Bruxelles, at de skulle undersøge den danske konkurrenceevne og private gæld, når vi godt vidste, at der var problemer med disse ting.

Hun ville gerne vide, om regeringen forventede, at der ville komme henstillinger eller anbefalinger til Danmark vedrørende den private gæld, når Kommissionen havde foretaget den lidt mere dybtgående analyse.

Forventer økonomi- og indenrigsministeren, at der kommer nogen henstillinger vedrørende vores konkurrenceevne, nu hvor der er vist tilbageholdenhed i overenskomstforhandlingerne?

Lykke Friis spurgte, om det var rigtigt, hvad man havde kunnet læse i aviserne til morgen, at Danmark var røget af observationslisten.

Nikolaj Villumsen fremhævede, at det tilsyneladende ikke er arbejdsmarkedets parter, der bestemmer lønnen i Danmark, men EU. Han spurgte, hvad regeringen vil gøre, hvis arbejderne stemmer nej til den løntilbageholdenhed, der ser ud til at være i de nye overenskomstforslag. Vil regeringen så følge EU's krav frem for lønmodtagernes krav?

Økonomi- og indenrigsministeren pointerede i svaret til Pia Adelsteen, at Danmark ikke har fået en ny henstilling, men Kommissionen har sagt, at med hensyn til to af de mange indikatorer bonner Danmark ud. Det er rigtigt, at det giver mere arbejde til embedsmændene. Som sagt ser vi på begge de forhold, Kommissionen har peget på. Konkurrenceevnen står højt på den politiske dagorden. Vi ser også på boligfinansieringen, hvor det afgørende er, at der er noget nedeunder. Selv om Kommissionen måtte sige: "Det vil vi ikke bruge flere kræfter på", vil vi selv se på det.

Der er et rygte om, at Danmark er taget af listen, sagde økonomi- og indenrigsministeren til Lykke Friis, men det er kun et rygte.

I svaret til Nikolaj Villumsen understregede økonomi- og indenrigsministeren, at Kommissionen ikke dikterer den danske løndannelse. Det er arbejdsmarkedets parter, der fastsætter lønnen, og i øjeblikket stemmer man om overenskomstresultatet. Regeringen har indkaldt til trepartsforhandlinger, idet det er et fælles anliggende, hvordan konkurrenceevnen udvikler sig. Økonomi- og indenrigsministeren tilføjede, at man sagtens kan have høje lønninger, hvis der også er en høj produktivitet.

Nikolaj Villumsen pegede på, at det er et politisk spørgsmål, om man vil have mere gæld, og at mange lande siden anden verdenskrig med stor succes havde opbygget deres velstand ved, at private mennesker optog gæld og investerede pengene.

Han fastholdt, at EU blander sig i løndannelsen, idet man ønsker, at vi skal have lavere lønninger. Han spurgte, hvor langt vi skal ned. Skal vi ned på niveauet i Tyskland, i Polen eller i Ukraine?

Økonomi- og indenrigsministeren sagde, at det var noget komplet sludder, når Nikolaj Villumsen siger, at Kommissionen blander sig i løndannelsen. Det er arbejdsmarkedets parter, som bestemmer lønnen. Man kan have forskellig holdning til, om lønnen skal være høj eller lav, men arbejdsmarkedets parter forhandler ud fra, hvad der kan lade sig gøre. Vi har et problem med produktiviteten – specielt når vi sammenligner os med andre lande.

Nikolaj Villumsen bad økonomi- og indenrigsministeren bekræfte, at det er de nominelle enhedslønomkostninger, der er grunden til, at Danmark er et af de lande, man skal kigge på.

Økonomi- og indenrigsministeren sagde, at de enhedslønomkostninger, der er tale om, er statistik.

3. (Evt.) Opfølgning på Det Europæiske Råd den 1.-2. marts 2012

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 3153 – bilag 1 (sammenotat side 10)

Det Europæiske Råd 01-02/03-12 – bilag 6 (konklusioner fra DER 1-2/3-12)

Det Europæiske Råd 01-02/03-12 – bilag 7 (erklæring fra DER 1-2/3-12)

EU-note (11) - E 26 (notat af 5/3-12 om DER 1-2/3-12)

Udvalgsmødereferat:

Senest behandlet i EUU 10/2-11, referat foreligger endnu ikke

Europæisk semester:

EU-note (09) - E 47 (notat af 5/7-10 fra den økonomiske konsulent)

EU-note (11) - E 12 (notat af 21/11-11 om grøn reform af den fælles landbrugspolitik)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 178 (foreløbigt referat af Europaudvalgets møde 8/12-11)

EUU alm. del (09) – bilag 490 (side 1489 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 9/7-10)

Årlig vækstundersøgelse:

KOM (2011) 0815

Økonomi- og indenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Opfølgning på G20 finansministre og centralbankchefer i Mexico den 25.-26. februar 2012

– *Orientering fra formandskabet og Kommissionen*

Rådsmøde 3153 – bilag 1 (samlenotat side 13)

Udvalgsmødereferat:

Senest behandlet i EEU 10/2-12, referat foreligger endnu ikke

Økonomi- og indenrigsministeren: Der var møde i Mexico blandt finansministre og centralbankchefer. Jeg var derovre for at repræsentere EU-formandskabet. Kommissionen var der også. Vi repræsenterede i fællesskab EU.

Der var fire temaer, som blev drøftet:

1. Den internationale økonomiske situation, herunder udfordringerne i euroområdet. Det er – tror jeg – et yndet samtaleemne ved de globale kaffeautomater. "Hvordan synes I, det går i Europa?"
2. Virkeliggørelsen af G20-landenes forpligtelser i G20-handlingsplanen for vækst, som jo blev lavet i Cannes. Når man er færdig med at drøfte euroen, taler man om vækst og arbejdsløshed og hvordan man får de unge i gang.
3. Forøgelsen af den Internationale Valutafonds ressourcer.
4. Den styrkede finansielle regulering.

Mange af emnerne var en afspejling af det, som vi også diskuterer i en europæisk sammenhæng.

Der er bred anerkendelse af den europæiske håndtering af krisen, senest aftalen med Grækenland som var faldet på plads lige i dagene før, eurolandenes beslutning om at styrke og fremrykke den permanente lånemekanisme, Det Europæiske Råds enighed om initiativer til at fremme vækst og jobskabelse samt vedtagelsen af finanspagten. Der var en fornemmelse af: OK, europæerne er i gang med deres hjemmearbejde, det går egentlig meget godt, de tager hånd om de problemer, der er på dagsordenen.

I forlængelse af det var en forøgelse af valutafondens ressourcer et helt centralt tema. I lyset af at det sådan set ikke kun er den europæiske økonomi, der er skrøbelig, men at der også er en global skrøbelig situation. Det er væsentligt, at IMF har ressourcer til at sætte ind, hvis der skulle ske noget. Det kan bidrage til stabilitet i alle medlemslandene. Det skal ske, parallelt med at eurolandene styrker deres lånemekanismer. Altså det der går under slangordet "firewalls". Der var bred enighed om, at eurolandenes evaluering af den midlertidige mekanisme og den permanente mekanisme, som finder sted i slutningen af marts, er et vigtigt input til de videre drøftelser af IMF's ressourcer og af, hvem der vil bidrage til dem.

Jeg forventer, at spørgsmålet om forøgelse af IMF's ressourcer vil være et centralt tema på G20- og IMF-møderne i Washington, som finder sted den 19.-20. april.

5. Forslag fra Kommissionen om suspension af samhørighedsmidler til Ungarn

– Vedtagelse

KOM (2012) 0075

Rådsmøde 3153 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Økonomi- og indenrigsministeren: Dagsordenens punkt 5 og 8 drejer sig om forslag fra Kommissionen om suspension af samhørighedsmidler til Ungarn og en rådshenstilling til Ungarn om en korrektion af landets uforholdsmæssigt store underskud.

Som I helt givet husker, besluttede vi jo i januar, at Ungarn ikke i tilstrækkelig grad har levet op til sin henstilling. Kommissionen har derfor den 6. marts, som det er normal procedure, fremsat forslag til en ny henstilling til Ungarn. Den indeholder anbefalinger om:

1. At bringe underskuddet troværdigt og holdbart under 3 pct. i 2012.
2. At gennemføre finanspolitiske stramninger på mindst ½ pct. i 2012 – altså udover den allerede planlagte stramning på 1,9 pct. af BNP – med henblik på at nå målet for underskuddet for 2012 på -2,5 pct. af BNP, som er opstillet i Ungarns eget konvergensprogram for 2011.
3. At gennemføre konsolideringstiltag, der sikrer, at underskuddet for 2013, der nu skønnes til 3,6 pct. af BNP, holdes under 3 pct.
4. At den offentlige gæld nedbringes i overensstemmelse med de nye regler i stabilitets- og vækstpagten.
5. At Ungarn styrker de finanspolitiske rammer.
6. At Ungarn skal gennemføre effektive tiltag for at sikre efterlevelse af henstillingen inden for seks måneder, dvs. inden den 13. september 2012.

Senest 6 måneder efter den nye henstilling – altså under forudsætning af at den bliver vedtaget, naturligvis – skal Ungarn aflægge rapport om, hvilke tiltag der er gennemført for at forbedre de offentlige finanser. På den baggrund skal Kommissionen og Rådet vurdere, om der er gennemført tilstrækkelige tiltag.

Kommissionen har parallelt med dette fremsat forslag om en rådsbeslutning, der indebærer en delvis suspension af Ungarns samhørighedsfondsmidler fra den 1. januar 2013.

Forslaget er en udmøntning af reglerne i forordningen om Samhørighedsfonden, der netop siger, at Rådet kan beslutte at suspendere midler fra fonden, hvis et land ikke lever op til sin henstilling.

Forslaget lægger op til en delvis suspension af Ungarns samhørighedsfondsmidler i form af forpligtelser på i alt 495 mio. euro med effekt fra 2013. Det er også penge. For Ungarns vedkommende svarer det til 0,5 pct. af BNP. Suspensionen vedrører kun forpligtelser, dvs. midler til planlagte projekter fra 2013, og dermed

ikke betalinger til igangværende projekter. Der er således ikke tale om, at man bremser igangværende projekter.

Hvis Kommissionen og Rådet seks måneder efter den nye henstilling vurderer, at Ungarn foreløbig har gennemført tilstrækkelige tiltag for at efterleve henstillingen, kan man ophæve suspensionen af landets samhørighedsmidler.

Dog vil Kommissionen fortsat overvåge, om Ungarns efterlever henstillingen. Kan det på et senere tidspunkt konstateres, at nu slapper de fuldstændigt af, så kan Kommissionen stille et nyt forslag om en rådsbeslutning om, at Ungarn ikke efterlever henstillingen. Det kan igen følges op af en ny beslutning om at suspendere samhørighedsmidler.

Hvis Kommissionen og Rådet derimod efter 6 måneder – mod forventning – må konstatere, at Ungarn ikke har levet op til sin henstilling, vil suspensionen af midlerne blive gennemført efter planen. Så får man ikke de nye penge. Herudover vil Kommissionen stille forslag om en ny beslutning under traktatens artikel 126, stk. 8, hvilket vil kunne føre til en eventuel udvidet suspendering af landets forpligtelser under Samhørighedsfonden.

Forslaget om at suspendere forpligtelser under Samhørighedsfonden har til hensigt at sikre, at Ungarn får en rigtig stærk tilskyndelse til at gennemføre budgetforbedringer. Det er op til Ungarn at finde ud af, hvad det er for nogle tiltag, man vil lave, hvordan man vil konsolidere, hvad man vil gøre. Det er et helt nationalt spørgsmål, hvordan man konkret vil gøre det. Man har selv initiativet. Man bestemmer selv, om man vil have suspensionen ophævet eller ej.

Fra regeringens side lægger vi vægt på, at EU-landene lever op til EU's fælles regler om finanspolitik, herunder at landene efterlever deres henstillinger, således at der sikres en sund økonomisk udvikling i det enkelte land. Og dermed også at der styr på det. Vi kan se ud fra al – dårlig – erfaring, at det smitter usædvanligt hurtigt, og det har også en tilbøjelighed til at accelerere. Det bliver til rigtig dårlig karma, og det smitter af på markederne, som bliver mere usikre osv.

Regeringen lægger også vægt på, at gældende regler, herunder de finanspolitiske regler og den konkrete regel om noget så fint som makroøkonomisk konditionalitet i relation til Samhørighedsfonden, faktisk håndhæves. I husker sikkert fra vores formandskabsprioriteter, at I har lagt meget vægt på at gøre reglerne til virkelighed. Sådan at EU ikke bare bliver en maskine, der træffer beslutninger, men aldrig rigtig får fat i virkeligheden. Derfor er det en væsentlig ting at få en ny henstilling på plads, men også at gøre det klart, at det også har en konsekvens, altså at man risikerer at miste næsten 500 mio. euro, hvis man ikke lever op til henstillingen. Man kan sige, at det måske er dér, vi er nu. I det konkrete tilfælde med Ungarn må man konstatere, at Ungarn ikke har efterlevet sine henstillinger siden landets optagelse i 2004. Man kan nok ikke sige, det er nogen stor overraskelse, at det er kommet hertil.

Pia Adelsteen pegede på, at Ungarn er det første land, hvor man vil bruge de regler, som har eksisteret i mange år, til at idømme bøder, og spurgte, om man vil

være indstillet på også at gøre det over for andre lande, som er i samme situation.

Nikolaj Villumsen syntes, det var bemærkelsesværdigt, at da Tyskland brød de regler, som har været gældende i mange år, havde det ingen konsekvenser, men når Ungarn bryder reglerne, så falder hammeren, og der gives store bøder. Han spurgte, om man troede, det ville være godt for Ungarns økonomi, at landet kommer til at mangle ½ mia. euro.

Økonomi- og indenrigsministeren præciserede i svaret til Pia Adelsteen, at Ungarn havde lov til at sige, at det ikke ville imødekomme henstillingen og ikke have de 495 mio. euro. Det er ikke engang sådan, at man lægger op til at standse igangværende projekter, hvilket ville blive meget bekosteligt. Regeringen er indstillet på at gøre det samme over for andre lande, hvis de kommer i den samme situation som Ungarn. Kommissionen har forholdt sig til Ungarn og har ikke indstillet, at de andre lande fik bøder, idet de har gjort noget for at nedbringe underskuddet.

Der er sket noget, siden Tyskland ikke overholdt vækst- og stabilitetspagten, sagde økonomi- og indenrigsministeren til Nikolaj Villumsen. Der har bl.a. været en finansiell krise og en gældskrise.

Pia Adelsteen spurgte, om økonomi- og indenrigsministeren svar om, at Ungarn kunne sige, at det ikke ville have nogen penge, betød, at man kunne undlade at overholde vækst- og stabilitetspagten, hvis man var rig nok.

Økonomi- og indenrigsministeren ville ikke anbefale noget land at løbe fra de forpligtelser, det havde påtaget sig, men i hendes øjne var det misvisende at tale om en pisk. Man kan sagtens lave et tilpasningsprogram. Det er et privilegium for et land under udvikling, at det kan få midler fra Samhørighedsfondene. Økonomi- og indenrigsministeren mente, der var en balance i det, Kommissionen havde fremlagt, og mente også, det ville være retningsgivende fremover.

FO 6. Revision af forordning om kreditvurderingsbureauer (CRAIII) mv.

– *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet den 13. marts 2012, men forventes vedtaget på et senere rådsmøde*

KOM (2011) 0746 og KOM (2011) 0747

Rådsmøde 3153 – bilag 1 (samlenotat side 22)

Økonomi- og indenrigsministeren: Forslaget om kreditvurderingsbureauer ændrer dele af den regulering, som allerede gælder på EU-området. Det vil sige, at vi egentlig er på kendt territorium, men der er foreslået en række ændringer.

Sagen er ikke på Økofin en endnu, men det er hensigtsmæssigt at fastlægge mandatet på dette tidspunkt, fordi der foregår tekniske forhandlinger. Det er rigtig godt, at vores forhandlere ved, hvor vi står fra dansk side på dette område. Vi håber også på et tidspunkt, at sagen begynder at få hastighed, sådan at vi kan opnå enighed om forslaget i løbet af foråret og om muligt også påbegynde forhandlingerne med Europa-Parlamentet om sagen.

Kreditvurderingsbureauerne bliver der jo sagt meget om mellem år og dag. Det tror jeg roligt man kan sige. Uanset hvordan man vender og drejer det, er de en meget vigtig aktør på de finansielle markeder. Deres rating af lande, af banker, af finansielle institutioner spiller jo en meget stor rolle, når man skal vurdere, hvad der er op og ned, hvad man skal investere i, og hvad man ikke skal investere i. Hvad vurderer de er sikkert, hvad vurderer de er mindre sikkert?

Krisen har imidlertid vist, at det også er nødvendigt at regulere dem, der vurderer. Nogle af disse kreditvurderingsbureauer har nok også haft "second thoughts" efter 2008-krisen.

Der blev indført EU-regulering allerede umiddelbart i kølvandet af krisen, og det er den regulering, der skal styrkes med de konkrete forslag, der er på bordet i øjeblikket.

Det overordnede formål er at understøtte, at investorerne bliver mindre afhængige af eksterne kreditvurderinger, og at sikre, at kreditvurderingsbureauerne har tilskyndelse til at udstede kreditvurderinger, der afspejler den reelle risiko. Det er simpelt hen et spørgsmål om at blive stadig mere sikker på, at ratings er retvisende.

Forslaget indfører krav om, at en række finansielle aktører – f.eks. dem der forvalter investeringsfonde – ikke udelukkende forlader sig på udefra kommende kreditvurderinger. De kan anvendes som én faktor blandt flere faktorer. Andre faktorer kunne f.eks. være virksomhedernes egne interne vurderinger. Kreditvurderingsbureauernes vurderinger må altså ikke have forrang. Det må ikke være sådan, at man siger: Lige netop dem er udslagsgivende for alt, hvad vi siger, og alt, hvad vi gør.

Desuden lægges op til, at de tekniske retningslinjer og standarder, som de nye EU-tilsynsmyndigheder har fået til opgave at udarbejde i de finansielle direktiver,

på tilsvarende måde ikke alene må bero på, hvad kreditvurderingsbureauer har ment om en given sag. Der må altså ikke blive en vægtning, som tipper. Ikke fordi vi ikke har brug for de vurderinger; men der skal være balance.

De foreslåede bestemmelser svarer til de bestemmelserne om bankernes brug af kreditvurderinger, som er foreslået i kapitalkravsdirektivet. Det er det direktiv, vi hele tiden vender tilbage til. Det samler op for så vidt angår banker.

Forslaget indfører bl.a. bestemmelser om rotation af kreditvurderingsbureauer. Udstedere, der betaler for at blive kreditvurderet, skal med nærmere bestemte mellemrum skifte mellem forskellige aktører. Man kunne kalde det et princip om friske øjne.

Der fastsættes regler for, hvor lang tid ad gangen en udbyder af finansielle produkter kan benytte sig af det samme kreditvurderingsbureau. Her er der foreslået perioder fra et til seks år afhængigt af den konkrete situation.

I denne forbindelse foreslås der også en afkølingsperiode, idet der skal gå mindst fire år, før et kreditvurderingsbureau igen må foretage vurderinger af den samme udsteder. Dels friske øjne, dels skal de gamle øjne lige tage en pause og se på nogle andre i mellemtiden.

Formålet med at lave sådanne rotationer er selvfølgelig at øge uafhængigheden. Kreditvurderingsbureauerne har så ikke samme tilskyndelse til at udstede vurderinger, som måske er en anelse for positive, for at fastholde et kundeforhold. Man skal jo have i baghovedet, at der er tale om et kundeforhold. Man betaler for at blive kreditvurderet. Derfor er det måske en meget god idé, at man ikke kommer ind i en relation, hvor det måske er lidt for fristende at sige: "Det går måske lidt bedre, end vi egentlig havde troet."

Forslaget om rotation kan også give en stærkere konkurrence på området. Flere vil stille sig i position til at være dem, der kan komme ind over for en given virksomhed på det tidspunkt, hvor de ved, at de andre skal rotere ud.

For at mindske risikoen for interessekonflikter indfører forslaget desuden en række restriktioner i forhold til væsentlige aktionærer i et kreditvurderingsbureau og andre, der kan have væsentlig indflydelse på kreditvurderingsbureauernes aktiviteter. Et kreditvurderingsbureau må ikke rate virksomheder, der samtidig er væsentlige aktionærer i kreditvurderingsbureauet, eller deres værdipapirer eller værdipapirer, som disse aktionærer har investeret i. Det er simpelt hen for at få en større grad af uafhængighed i den måde, de fungerer på, og få mere rene linjer.

Et andet centralt og nyt element er, at der indføres et system for civilretligt ansvar. Dette system vil give mulighed for, at investorer kan gøre erstatningskrav gældende over for et kreditvurderingsbureau, der har handlet i strid med forordningens regler. Der vil gælde et princip om delt bevisbyrde i denne forbindelse, sådan at der kan blive en realitet i det.

Et civilretligt ansvar indebærer, at en investor kan gøre krav gældende, hvis denne har lidt tab efter at have baseret sig på en kreditvurdering, der ikke er udstedt i overensstemmelse med forordningen. Det er vigtigt at fremhæve, at der skal være tale om, at man har overtrådt de krav, som vi her taler om. Altså ejerforhold,

fravær af rotation, fravær af afkølingsperiode. Det betyder, at en investor ikke kan gøre krav gældende i en hvilken som helst situation over for en kreditvurdering. Hvis kreditvurderingen er efter bogen, er den nogle gange måske "spot on", andre gange er den det ikke. Man kan være uenig i den. Men det er altså ikke sådan, at man i enhver situation kan sige: "Jeg har tabt penge, det er din skyld, og nu skal du give mig dem." Det kunne være fristende, men så god er verden ikke. Forslaget indfører endvidere bestemmelser om, at ESMA – altså de europæiske værdipapirtilsynsmyndigheder – skal kunne foretage en nærmere undersøgelse, hvis man som kreditvurderingsbureau ændrer metode. Der er selvfølgelig et eller andet, der er interessant, hvis man ændrer metode. Man kan få en tidslinje, hvis det er den samme metode, man bruger. Man kan som bureau sige: "Nej, nu forkaster vi den gamle måde at gøre det på; nu vil vi gøre det på en ny måde." Det kan der være supergode grunde til. Man kan være blevet klogere, man kan have fundet bedre redskaber. Men det er meget vigtigt, at nogle lige kan se efter, om det er saglige, gode grunde, man ændrer sine metoder.

Det er vigtigt at understrege, at ESMA i denne forbindelse ikke skal vurdere indholdet af kreditvurderingsbureauernes metoder, men blot kontrollere, at de generelle rammer og processer er overholdt. Det er for at fastholde, at det stadig er kreditvurderingsbureauet, der har ansvaret for deres kreditvurdering. Det kan man ikke lægge halvt over på ESMA ved at sige: "ESMA har jo været nede og rode i det hele, så det må være deres skyld."

Jeg vil derudover nævne, at forslaget indfører krav om, at alle kreditvurderingsbureauer løbende skal oplyse deres kreditvurderinger til ESMA, som offentliggør dem på deres hjemmeside i et såkaldt europæisk rating index ud fra en harmoniseret skala. Det bliver spændende.

Bundlinjen her – det er det, der gør det til en god idé – er, at man så kan sammenligne kreditvurderinger. Man får mulighed for at sammenligne kreditvurderinger. Et eller andet sted er det også med til at sikre, at nogle af de andre ting, som forordningen skal gennemføre, altså øget konkurrence, gennemsigtighed og uafhængighed, bliver til realiteter.

Kreditvurderingsbureauerne vil også skulle offentliggøre deres prispolitik samt en liste med samtlige opkrævede honorarer. Det er igen for at fremhæve, at det er en kunde-leverandør relation, der er tale om. Det er ikke et semi-offentligt institut, vi taler om. Det er simpelt hen rene markedsaktører.

Til slut vil jeg fremhæve, at der også foreslås visse skærpselser af kravene for rating af stater. Blandt andet skal ratings af stater offentliggøres uden for de europæiske børssers åbningstider, og ratings af stater skal desuden opdateres hvert halve år. Alle ved jo, hvor meget det betyder.

FO Regeringen støtter forslaget. Som I sikkert har kunnet høre på min fremlæggelse, synes jeg, der er rigtig mange gode ting i det. Vi synes, det er meget positivt, at man med forslaget mindsker afhængigheden af ratings i den finansielle regulering samt mindsker interessekonflikter og skaber øget gennemsigtighed. Det er der brug for.

Forslaget om rotation kan i den form, det har i øjeblikket, godt være en udfordring for danske realkreditinstitutter. Der indføres et krav om, at en udsteder skal rotere kreditvurderingsbureau efter maksimalt et år, hvis udstederen udsteder 10 værdipapirer eller mere om året. Danske realkreditinstitutter udsteder som bekendt mange obligationsserier om året, og derfor vil de skulle skifte kreditvurderingsbureau meget ofte. Det er muligvis ikke særligt hensigtsmæssigt. Specielt fordi vores erfaring er, at det tager relativt lang tid for et kreditvurderingsbureau at sætte sig ind i, hvad der egentlig er op og ned i dansk realkredit. Bare fordi vi har haft det i flere hundrede år, er det ikke givet, at det er en kendt ting, hvordan det virker. Det kan være en stor ulempe, hvis man skal skifte med så korte mellemrum. Vi vil arbejde for en præcisering af rotationsprincippet, sådan at formålet bliver opfyldt, men at vi – om jeg så må sige – kan være der. Det tror vi godt kan lade sig gøre.

Forslaget indfører som nævnt bestemmelser om civilretligt ansvar på basis af et princip om delt bevisbyrde. Bevisbyrden deles mellem investor og bureau. Delt bevisbyrde afviger fra det normale udgangspunkt, som vi jo kender, nemlig at det som hovedprincip er den forurettede, der skal føre bevis for sin sag. Regeringen arbejder for et kompromis, sådan at bestemmelserne kan bringes mere i harmoni med de eksisterende nationale retstraditioner på området. Men det må vi se på. Man skal også være opmærksom på, at det skal være muligt at løfte bevisbyrden. Det er et af de opmærksomhedspunkter, der er i direktivet, ligesom spørgsmålet om realkredit var det.

Pia Adelsteen forstod det sådan, at man gerne ville have flere kreditvurderingsbureauer på banen, så man ikke skulle nøjes med de tre, der findes i øjeblikket. Sætter man på, at der lige pludselig bliver 10?

Hun pegede på, at Nationalbanken i sit høringssvar har givet udtryk for, at man egentlig besværliggør det for de private virksomheder i stedet for at gøre det bedre. Realkreditforeningen ser også nogle problemer med hensyn til rotationsordningen. Hun havde svært ved at vurdere, om forslaget ville være godt for Danmark.

Lene Espersen sagde, at overordnet set er Det Konservative Folkeparti enig i, at der er behov for bedre regulering af kreditvurderingsbureauerne, men man havde nogle betænkeligheder ved forslaget, som det foreligger lige nu. Hun var meget tilfreds med, at man på det civile område ville arbejde for, at det bliver ligesom vi kender det i Danmark, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist.

Det største problem er nok, at man både vil gå med livrem og seler, forstået på den måde at man vil fastsætte meget detaljerede regler og så oven i det vil have, at virksomhederne hele tiden skal skifte rundt mellem kreditvurderingsbureauerne. Det vil give problemer i relation til det danske realkreditsystem. Her fandt hun økonomi- og indenrigsministerens formulering om, at det muligvis ikke er særligt hensigtsmæssigt, for svag. Hun mente, regeringen burde arbejde for, at rotationsprincippet blive blødt op, så det bliver til at håndtere for danske virksomheder.

Hun mente, Nationalbanken rammer hovedet på sømmet, når den skriver, at man burde opstille en ramme for det her, der er fornuftig, frem for at detailstyre.

Lykke Friis tilsluttede sig Lene Espersens indlæg.

Nikolaj Villumsen syntes, forslaget lød rigtigt positivt og mindede om, at helt op til finanskrisen begyndte, havde de selskaber, som gik ned, ekstremt høje kreditvurderinger.

Økonomi- og indenrigsministeren sagde, at situationen er lidt "tricky", idet man skal balancere mellem på den ene side en større gennemsigtighed og mere konkurrenceevne og på den anden side så fleksible regler, at de danske realkreditvirksomheder kan leve med det.

Vi har ikke nogen ambition om, at kreditvurderingsbureauerne skal formere sig som champignon, sagde økonomi- og indenrigsministeren til Pia Adelsteen. Hovedsagen er, at der kommer mere gennemsigtighed, og at der ikke bliver opbygget usunde kundeforhold.

Regeringen læser omhyggeligt, hvad Nationalbanken skriver, og rotationsprincippet er en udfordring. Det er derfor, vi – sammen med andre lande – tager det op nu. Hun håbede, man i de tekniske drøftelser kunne komme længere, sådan at man kunne finde frem til et regelsæt, som fungerer. F.eks. ved at forlænge den periode, hvor man kunne bruge det samme kreditvurderingsbureau.

Hun ville gerne skærpe tonen, som Lene Espersen bad om, når det drejer sig om at få gjort rotationsprincippet mere fleksibelt. Hun var enig med Lene Espersen i, at man skulle have et miks mellem frihed og regelmængde, samtidig med at man får større gennemsigtighed.

Formanden oplyste, at Liberal Alliance havde tilkendegivet, at det var imod regeringens forhandlingsoplæg.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet Liberal Alliance dog havde tilkendegivet, at det var imod.

FO 7. Revision af transparensdirektivet

– *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet den 13. marts 2012, men forventes vedtaget på et senere rådsmøde*

KOM (2011) 0683

Rådsmøde 3153 – bilag 1 (samlenotat side 32)

KOM (2011) 0683 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 15/2-12)

Økonomi- og indenrigsministeren: Dette punkt, som forelægges til forhandlingsoplæg, handler om en revision af transparensdirektivet. Meningen med dette direktiv er at sætte rammerne for den information, som dem, der udsteder værdipapirer, f.eks. børsnoterede virksomheder, skal stille til rådighed. Det er nødvendigt for at sikre, at investorerne har adgang til tilstrækkelig og troværdig information som basis for at træffe beslutninger om at investere. Det handler i al sin enkelhed om at skabe større gennemsigtighed i markedet. Man skal have flere informationer, så man kan træffe en investeringsbeslutning, som man selv synes er velfunderet.

Det skulle meget gerne være sådan, at de foreslåede ændringer letter de administrative byrder for udstedere af værdipapirer og styrker og harmoniserer kravene til gennemsigtighed og tilpasser dem til udviklingen på de finansielle markeder.

For at opnå de mål forslås der en række konkrete ændringer:

For det første opdatering til markedsudviklingen. Det er væsentligt for investorer at vide, hvilke andre investorer der har kontrol med den virksomhed, som man overvejer at investere i. Det er ikke så tosset at vide, hvem der i øvrigt ejer den. Man laver det, man kalder for "flagningsregler", som skal sikre, at enkeltinvestorer, der gennem køb af aktier opnår stemmeandele i en virksomhed, skal give meddelelse herom til virksomheden, som herefter skal informere markedet om det. Det er for at man kan se, hvem der egentlig ejer de virksomheder, som vi har med at gøre. De seneste års øgede brug af finansielle derivater har bl.a. betydet, at enkeltinvestorer kan opnå indirekte kontrol med en virksomhed gennem derivater, uden at det nødvendigvis flages på samme måde, som hvis kontrollen var opnået gennem køb af aktier. Kommissionens forslag har til hensigt at sikre en mere ensartet behandling i forhold til flagningsreglerne, uanset om de sker gennem køb af aktier eller gennem køb af derivater. Det er jo en klog ting.

Forslaget indfører et forbud mod, at vi kan lave strengere nationale regler for flagningspligt. Man skal hele tiden holde balancen. Hvis man har ét regelsæt og så lige topper op med et nationalt regelsæt, kan man godt komme i den situation, at de administrative byrder blive meget tunge. Men medlemslandene vil kunne fastsætte lavere og flere flagningsgrænser end dem, der står i direktivet. F.eks. kan man skærpe reglerne for så vidt angår flagningsgrænser – altså grænser for hvor stor en andel man skal have, før der skal flages med det.

De administrative lettelser skal ske ved at afskaffe kravet om, at udstedere af værdipapirer skal offentliggøre periodemeddelelser eller kvartalsrapporter. For-

slaget lægger op til, at ESMA får kompetence til at udarbejde retningslinjer for ledelsesberetninger for udstedere af værdipapirer.

Desuden er der forslag til et krav om, at udstedere, der har aktiviteter inden for udvinding eller skovning af primærskove, skal offentliggøre en rapport om betalinger, produktionsrettigheder, licenser m.v. i relation til regeringer i tilknytning til den pågældende aktivitet.

Det sidste, jeg vil nævne, er, at Kommissionens forslag indfører specifikke minimumsregler for sanktioner, som de nationale tilsynsmyndigheder kan råde over. F.eks. foreslås det, at overtrædelse af flagningsregler kan sanktioneres med, at aktionærens udøvelse af stemmerettigheder suspenderes. Det er jo en sanktion, der er til at forstå. Så den burde sikre, at flaget kommer op.

FO Det er regeringens holdning, at vi generelt støtter ændringerne i transparensdirektivet, formålet med at mindske administrative og økonomiske byrder, fjerne kravet om kvartalsrapportering, øge gennemsigtigheden i forhold til ejerforhold. Det er gode ting. Dermed være også sagt, at vi generelt støtter harmonisering af flagningspligten. Men vi vil arbejde for, at det blive fastholdt, at man nationalt kan fastsætte strengere flagningsregler for besiddelse af aktier, sådan at bl.a. de eksisterende danske regler om flagning af kapitalandele pålydende værdi kan fastholdes. Vi er altså fuldstændig med på hovedlinjen, men vi vil gerne fastholde den del af forslaget, som giver mulighed for at fastsætte nationale flagningsgrænser.

Pia Adelsteen spurgte i relation til flagningsreglerne, hvor detaljeret man vil gå til værks, idet hun var betænkelig ved, at man i for høj grad griber ind i den private ejendomsret, når man vil fjerne stemmeretten.

Lene Espersen var meget tilfreds med regeringens indstilling, at der som udgangspunkt bør ske en harmonisering af flagningsreglerne, men at virksomhederne ikke skal påføres yderligere byrder.

Lykke Friis bad om en kommentar til Nationalbankens bekymring for, at det, at man opgav pligten til at afgive kvartalsrapporter, kunne mindske gennemsigtigheden og dermed forringe investorenes tillid.

Nikolaj Villumsen spurgte, om det er noget nyt, at man vil have harmonisering på dette område.

Det er helt afgørende, at man får mere gennemsigtighed, når det drejer sig om udnyttelse af naturressourcer og mineindustri, som notorisk er indblandet i meget korrupsion i verdens fattigste lande. Nikolaj Villumsen pegede på, at det forhold, at man kan undtages fra gennemsigtighedskravet, hvis der nationalt er et forbud mod at give sådanne oplysninger, kan bruges af de diktatorer, som ikke ønsker, at omverdenen får at vide, hvor mange penge de får fra disse industrier.

Økonomi- og indenrigsministeren sagde til Pia Adelsteen, at vi vil fastholde muligheden for, at man kan fastsætte nationale flagningsgrænser. Men det er godt med en større grad af ensartethed. Den ordening, vi har i Danmark med A- og B-aktier, skal kunne rummes i det nye system. Vi skal både se på kapitalandelen og på ejerskabet.

Vi ville være meget kede af, hvis det ikke er kendt, hvem der ejer en virksomhed. Det er baggrunden for ønsket om sanktioner. Vi håber, vi undervejs kan få gjort systemet mindre komplekst, men det er hele tiden en balance.

Økonomi- og indenrigsministeren svarede på Lykke Friis' spørgsmål om kvartalsrapporter, at hun mente, der var en balance i det, Kommissionen har lagt frem, idet kvartalsrapporter kan være en belastning for mindre virksomheder, mens det er en helt naturlig ting for større virksomheder, der bruger kvartalsrapporterne til information af aktionærer og potentielle aktionærer. Men virksomheder, som har ressourcer til det, kan stadig lave kvartalsrapporter. Regeringen er ligesom Nationalbanken optaget af, at man kan træffe velbegrundede investorbemlutninger.

Økonomi- og indenrigsministeren svarede Nikolaj Villumsen, at det er noget nyt, at man vil harmonisere området.

Nikolaj Villumsen kunne ikke støtte forhandlingsoplægget, fordi det ikke giver os mulighed for at gå længere. Han mente, det er vigtigt, at vi i Danmark kan indføre regler, der er mere vidtgående.

Pia Adelsteen havde også lidt svært ved at støtte forhandlingsoplægget, især i lyset af at man vil fratage virksomhederne stemmeretten.

Økonomi- og indenrigsministeren pointerede, at man ikke rører ved ejendomsretten, men man rører ved udøvelsen af de rettigheder, der følger med ejendomsretten. Hvis man står ved, hvem der ejer virksomheden, sker der ikke noget, men hvis man går og putter med det og ikke vil sige det til nogen, så får man et problem.

Økonomi- og indenrigsministeren var ved at komme i tvivl om Enhedslistens holdning, men forstod nu, at Enhedslisten er imod, at der kommer oplysninger til investorerne om, hvor man mest hensigtsmæssigt kan investere sine penge.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet Enhedslisten dog havde ytret sig imod det.

8. Rådshenstilling til Ungarn om korrektion af landets uforholdsmæssigt store underskud

– *Vedtagelse*

KOM (2012) 0104

Rådsmøde 3153 – bilag 2 (supplerende samlenotat side 7)

Drøftelsen af dette punkt er anført ovenfor under dagsordenens punkt 5.

9. Makrofinansiel assistance til Kirgisistan

– *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet den 13. marts 2012, men forventes vedtaget på et senere rådsmøde*

KOM (2011) 0925

Rådsmøde 3153 – bilag 3 (samlenotat side 2)

Økonomi- og indenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3154 (udenrigsanliggender – handel) den 16. marts 2012

Handels- og investeringsministeren: Jeg var her jo for nylig, den 2. marts, og forelagde mandat, men der er kommet yderligere punkter på dagsordenen, og derfor benytter jeg lejligheden til at tage disse op i Europaudvalget. Tak fordi det var muligt.

Efter ønske fra ét medlemsland er det ved drøftelsen i Coreper onsdag den 7. marts besluttet at sætte yderligere to punkter på dagsordenen: Transatlantiske økonomiske forbindelser, der vil blive taget op under eventuelt, og EU-Indien frihandelsaftaleforhandlingerne, hvor jeg forventer, at handelskommissær Karel De Gucht vil give en status under frokosten.

Jeg har valgt at redegøre mundtligt for disse to punkter her i udvalget, fordi der er tale om to helt væsentlige samhandels partnere. USA er som EU's klart største samhandelspartner naturligvis helt central for EU's handelspolitik. Og frihandelsforhandlingerne med Indien er uden sammenligning EU's mest betydningsfulde frihandelsaftaleforhandling i et strategisk perspektiv.

Begge punkter forelægges til orientering.

9. EU-USA handelsforbindelser

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3154 – bilag 4 (supplerende samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 8 (beslutningsreferat fra mødet i Statsministeriet 19/9-11)

EUU alm. del (11) – bilag 6 (skriftlig forelæggelse 19/9-11 pga. valg)

Handels- og investeringsministeren: Jeg kan oplyse, at det hele tiden har været min hensigt at sætte dette på som fuldt dagsordenspunkt på det næste udenrigsrådsmøde om handelspolitiske sager, der gennemføres den 31. maj. Nu får vi så en foreløbig drøftelse her på rådsmødet den 16. marts 2012.

Grunden til, at de transatlantiske økonomiske forbindelser kommer op nu, er, at der både i EU og i USA tilsyneladende er reel vilje til at styrke handels- og investeringsforbindelserne.

I lyset af de store udfordringer med at skabe vækst og beskæftigelse på begge sider af Atlanten blev det på EU-USA topmødet den 28. november 2011 besluttet at nedsætte en fælles højniveauarbejdsgruppe for beskæftigelse og vækst, der for første gang skal afsøge mulighederne for tættere økonomisk integration mellem EU og USA.

Arbejdsgruppen skal specifikt se på en række forskellige muligheder for tættere samarbejde, lige fra relativt snævre aftaler inden for f.eks. industrivarer og tjenesteydelser til en egentlig frihandelsaftale. Arbejdet skal munde ud i et sæt anbefalinger ved udgangen af 2012. Der vil blive aflagt en midtvejsrapport inden sommer. I den forbindelse er det min forventning, at vi kan få en drøftelse på rådsmødet den 31. maj 2012, når vi ved mere om, hvor forhandlingerne bevæger sig hen.

Jeg forventer, at vi på rådsmødet på fredag får en kort drøftelse af perspektiverne for EU's handels- og investeringsmæssige relationer til USA på basis af en orientering fra Kommissionen om status for arbejdet i højniveauarbejdsgruppen.

De første møder på teknisk niveau er afholdt. Indtil videre er tilbagemeldingen, at der er god fremdrift i dialogen og et stort engagement på begge sider.

Hvad er baggrunden for, at EU nu på dette tidspunkt kan bevæge sig videre i retning af transatlantisk økonomisk integration? For det første må dialogen med USA ses som det seneste og klareste udtryk for, at man i stadig højere grad bevæger sig i retning af forhandlinger om bilaterale og regionale frihandelsaftaler som løftestang til at skabe vækst og beskæftigelse. På grund af den økonomiske situation i både EU og USA er der på begge sider et massivt behov for at skabe vækst og arbejdspladser. Vi har simpelt hen ikke råd til at lade være med at forfølge denne mulighed.

For det andet er der koblingen til det multilaterale handelssystem. For flere af jer vil argumentationen være velkendt. Der har i EU ikke været villighed til at bevæge sig i retning af frihandelsforhandlinger med USA, fordi man fandt, at det ville underminere mulighederne for at opnå et resultat i Dohaudviklingsrunden.

Lanceringen af højniveauarbejdsgruppen har derfor kun været mulig, fordi det allerede i første halvår af 2011 stod klart, at der ikke på kort sigt var udsigt til at afslutte forhandlingerne om Dohaudviklingsrunden. Årsagen er, som jeg tidligere har redegjort for, at USA og de store vækstøkonomier, især Kina, desværre ikke kan nå til enighed. Og at verden af i dag ser en del anderledes ud end dengang i 2001, da Dohaforhandlingerne begyndte.

Det er klart, at samtidig med at regeringen lægger vægt på, at det transatlantiske samarbejde udbygges og styrkes, er det meget vigtigt, at eventuelle resultater har som indbygget perspektiv på sigt at styrke det multilaterale handelssystem.

10. EU/Indien-frihandelsaftale

– Status

Rådsmøde 3154 – bilag 4 (supplerende samlenotat side 4)

EUU alm. del (10) – bilag 364 (grundnotat af 6/4-11)

EUU alm. del (10) - bilag 392 (henvendelse af 3/5-11 fra Læger uden Grænser)

Udvalgs mødereferater:

Senest behandlet i EEU 9/12-11 (FO), referat endnu ikke omdelt

EUU alm. del (11) - bilag 28 (side 1617, senest behandlet i EEU 9/9-11)

Handels- og investeringsministeren: Jeg forventer, at handelskommissær De Gucht under frokosten vil give en kortfattet orientering.

Frihandelsforhandlingerne indgik som et emne på det seneste EU-Indien-topmøde den 10. februar i Delhi. Her bekræftede man fra begge sider den fortsatte forpligtelse på forhandlingerne, og der var enighed om, at man fra begge sider ville lægge sig mest muligt i selen for at afslutte forhandlingerne i løbet af 2012.

Regeringen støtter fortsat Kommissionens bestræbelser på at nå konkrete fremskridt i forhandlingerne. En aftale med Indien vil have et ganske betydeligt potentiale for vækst og beskæftigelse i Europa og vil kunne bidrage til at styrke de bilaterale relationer. Derudover er det også vigtigt at få lukket forhandling, som nu har stået på i næsten 5 år, så vi kan komme videre med andre prioriteter som ikke mindst frihandelsforhandling med Japan.

Som bekendt arbejder regeringen for, at vi får en balanceret aftale, så markedsåbninger i EU modsvares af tilsvarende i Indien. Der skal også være en balance mellem de økonomiske prioriteter og så de bredere politiske prioriteter som ikke mindst bæredygtig udvikling. Som jeg også understregede, da jeg forelagde sagen til forhandlingsoplæg i december, vil vi fastholde Kommissionen på de tidlige udmeldinger vedrørende adgangen til lægemidler.

Nikolaj Villumsen spurgte, hvordan det skred frem med hensyn til at få Indien til at overholde ILO-konventioner, idet han pegede på, at det er vigtigt, at de også vil respektere arbejdstagerrettigheder.

Pia Adelsteen hæftede sig ved, at udenrigsministeren havde sagt, at forhandlingerne nu havde taget 5 år, og så er der ikke noget at sige til, at vi har mange embedsmænd.

Lykke Friis henviste til, at man tidligere havde været inde på, at der skal være symmetri i disse aftaler, og spurgte, hvordan det går med kravet om, at der skal være "local content", når man skal oprette projekter.

Handels- og investeringsministeren sagde til Nikolaj Villumsen, at Indien skal overholde 4 ud af 8 ILO-kernekonventioner. De er i færd med at ratificere flere af

25. Europaudvalgsmøde 12/3-12

konventionerne, bl.a. konventionen om børnearbejde. EU lægger et vist pres på Indien. Derfor tager tingene tid.

Hun svarede Lykke Friis med hensyn til "local content", at der stadig er nogle udeståender på dette punkt. Det hænger sammen med, at Indien har mange delstater, som har et vist selvstyre.

Mødet slut kl. 10.35.

Ref.: BE/its